

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 19/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., Maďarská republika, zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P/190/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2006 doručená sťažnosť T. B., Maďarská republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P/190/04.

Sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 P/190/04, ktoré začalo podaním návrhu R. D. z 29. októbra 2004 na zverenie jej do výchovy mal. B. B., dcéry sťažovateľa, ktorá jej 22. decembra 2004 bola dočasne zverená do starostlivosti predbežným opatrením, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici 22. februára 2005 ako vecne správne potvrdil. R. D. bola ustanovená aj za opatrovníčku maloletej a táto jej funkcia napriek návrhu sťažovateľa na uvoľnenie R. D. z tejto funkcie stále trvá (vec bola takto právoplatne uzavretá 21. decembra 2004). Okresný súd 29. decembra 2004 návrh otca na vydanie predbežného opatrenia o odovzdaní jeho mal. dcéry B. B. do jeho starostlivosti uznesením č. k. 3 P 223/04-7 zamietol; okresný súd argumentoval tým, že by došlo k duplicitnému rozhodnutiu o tom, komu je potrebné dieťa dať – zveriť alebo odovzdať, keďže v tejto otázke sa už v inom konaní rozhodlo a toto rozhodnutie v čase podania návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia nebolo ešte právoplatné (o odvolaní rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici 22. februára 2005). Sťažovateľ v nadväznosti na toto rozhodnutie podal okresnému súdu 10. januára 2005 návrh na začatie konania o odovzdaní maloletého dieťaťa do jeho starostlivosti. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuviedol, ako okresný súd naložil s týmto jeho návrhom, a taktiež neuviedol, či v súvislosti s namietanými zbytočnými prietahmi v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P/190/04 využil sťažnosť podanú orgánu štátnej správy príslušného súdu.

Vo svojej sťažnosti sa sťažovateľ odvoláva aj na čl. 8 a nasl. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva chrániace práva na súkromný život s ohľadom na výchovu a opateru maloletých detí. Túto skutočnosť však do návrhu rozhodnutia ústavného súdu sťažovateľ nepremietol.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky – Okresný súd vo Veľkom Krtíši v konaní vedenom pod sp. zn. 8 P/190/04 porušil právo T. B., (...), Maďarská republika, občana Maďarskej republiky, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. T. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 300.000,- Sk, ktoré je povinný Okresný súd vo Veľkom Krtíši vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti nálezu k rukám T. B., (...) Maďarská republika.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. V danom prípade je to využitie sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“).

Podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde musí mať sťažnosť predpísané náležitosti, musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ju podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Sťažovateľ musí označiť, ktoré základné práva alebo slobody boli porušené, právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým sa porušili základné práva a slobody. K sťažnosti musí

sťažovateľ pripojiť kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ako aj splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 P/190/04, ktoré začalo 29. októbra 2004 na návrh súčasnej opatrovníčky mal. B. B. – R. D., ktorej bola zverená mal. dcéra sťažovateľa do starostlivosti predbežným opatrením. Sťažovateľ odôvodňuje svoju sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní o zverení jeho mal. dcéry do jeho starostlivosti predovšetkým tým, že sa nedopustil žiadneho správania, v dôsledku ktorého by mu malo byť dieťa odňaté z rodičovskej výchovy. Namieta uznesenia okresného súdu a aj Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré sa podľa neho priečia základným zásadám Zákona o rodine a aj Dohovoru o právach dieťaťa. Vo vzťahu k zbytočným prietahom v konaní uvádza iba to, že od roku 2003 sa bezúspešne domáha zverenia dcéry do svojej opatery. Všetky konania, v ktorých bol dosiaľ neúspešný, sú podľa neho neobjektívne. Aj svoje administratívne vyhostenie zo Slovenskej republiky s platnosťou do 25. júna 2007 považuje za vykonštruované. Tieto argumenty nesignalizujú však žiadnu príčinnú súvislosť s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Vo vzťahu k označenému konaniu, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, totižto neuvádza žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré by preukazovali zbytočné prietahy v tomto konaní. Nevyužitie právnych prostriedkov, ktoré má sťažovateľ k dispozícii podľa osobitných predpisov (v danom prípade sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z.) je totižto dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej neprípustnosť. Pretože sťažovateľ nepreukázal, či využil sťažnosť na prietahy v konaní podanú orgánu štátnej správy súdov, ústavný súd jeho sťažnosť odmietol z dôvodu neprípustnosti.

Vo vzťahu k Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky sťažovateľ neuviedol žiadne skutočnosti preukazujúce, že postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky mohlo dôjsť v namietanom súdnom konaní k porušeniu jeho základných práv, a preto ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť a zjavnú neopodstatnenosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa na rozhodnutie sformulované v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2006